

Lovforslag nr. L 95. Fremsat den 10. november 2000 af skatteministeren (Ole Stavad)

Forslag

til

Lov om ændring af ligningsloven

(Afgift af rentefordel ved penge- og realkreditinstitutters hensættelser)

§ 1

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 16. august 2000, foretages følgende ændring:

1. Efter § 17 D indsættes:

»§ 17 E. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3 skal betale en afgift til statskassen af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret. Afgiftsåret er det år, hvor afgiften forfalder til betaling.

Stk. 2. Ved hensættelseskontoen forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. den 1. januar er hensat til tab på udlån og garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, og herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, gælder dog, at hensættelsesbeløbet opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 3. Afgiftssatsen fastsættes en gang årligt og beregnes som halvdelen af markedsrenten

gange selskabsskattesatsen delt med 100, idet satsen opgøres med to decimaler. Som markedsrente anvendes den beregnede gennemsnitsrente den 1. januar, jf. kursgevinstlovens § 38. Told- og Skattestyrelsen offentliggør årets afgiftssats senest den 15. januar i afgiftsåret.

Stk. 4. Reglerne i opkrævningsloven om opkrævning, rente, gebyrer, kontrol, inddrivelse og straf m.v. finder med de i stk. 5 nævnte undtagelser anvendelse.

Stk. 5. Instituttets årsregnskab for regnskabsåret forud for afgiftsåret og instituttets specifikation af hensættelseskonto for udlån og garantier for regnskabsåret forud for afgiftsåret samt angivelse af afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse skal indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. juli i afgiftsåret. Afgiften forfalder til betaling den 1. juli i afgiftsåret med seneste rettidige betalingsdag den 15. i forfaldsmåned.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder skal genoptage en afgiftsberegning, når den afgiftspligtige fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret afgiftsberegning.«.

§ 2

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende og har virkning fra og med 1. januar 2001.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Som et led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2001 mellem regeringen (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten foreslås det at halvere penge- og realkreditinstitutternes rentefordel, der følger af, at institutternes hensættelser til tab kan fradrages på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skattelovgivningens almindelige regler.

Forslaget er et led i bestræbelserne på at reducere erhvervslivets kreditfordele.

Halveringen af penge- og realkreditinstitutternes rentefordel ved hensættelsesreglerne opnås gennem en skematisk beregnet afgift.

Afgiftssatsen beregnes således, at den svarer til halvdelen af institutternes rentefordel ved at kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser.

Afgiftsgrundlaget er den regnskabsmæssige opgørelse af det beløb, hvormed institutternes hensættelser overstiger de faktisk realiserede tab.

Afgiften opkræves første gang for afgiftsåret 2001.

Nærværende lovforslag skal ses i sammenhæng med det lovforslag, som Folketinget vedtog den 15. december 1998 om hensættelser i penge- og realkreditinstitutter (lov nr. 911 af 16. december 1998). Denne lov tilvejebringer et klart lovgrundlag for den skattemæssige behandling af institutternes hensættelser. Loven er ikke trådt i kraft, da den afventer Europa-Kommissionens godkendelse.

Nærværende lovforslag indeholder ikke forslag om ændring af den gældende praksis om adgang til at foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser med skattemæssig virkning og indeholder ej heller ændringer af den endnu ikke ikrafttrådte lovfæstelse af denne praksis. Men nærværende lovforslag kan have betydning for værdien af det at kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser og vil dermed kunne have betydning for Kommissionens vurdering af den lovfæstelse af praksis, som endnu ikke er godkendt.

Provenumæssige konsekvenser

Penge- og realkreditinstitutternes hensættelses- og nedskrivningskonti udgjorde ved udgangen af 1999 ca. 33,5 mia. kr. Niveaueet ultimo 1999 er det sidst kendte.

Med det nuværende gennemsnitlige obligationsrenteniveau på ca. 5,8 pct., og når L 30 om bl.a. nedsættelse af selskabsskattesatsen vedtages, bliver afgiftssatsen 0,87 pct. ($\frac{1}{2} \times 5,8 \text{ pct.} \times 30 \text{ pct}/100$).

Med udgangspunkt i disse forudsætninger vil afgiften blive ca. 290 mill. kr. årligt.

Den foreslåede fradragsret for afgiften i den selskabsskattepligtige indkomst indebærer samtidig et mindreprovenu på selskabsskatten på ca. 90 mill. kr. årligt, således at der under ét skønnes et årligt merprovenu på ca. 200 mill. kr.

Kommunerne får ikke andel af afgiften. Den kommunale andel af mindreprovenuet på selskabsskatten andrager ca. 12 mill. kr. årligt.

Finansårsvirkningen i 2001 skønnes til 200 mill. kr.

Efter fradrag i selskabsskatten bliver provenuet fra afgiften i størrelsesordenen 200 mill. kr.

Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner

Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told * Skat på 300.000 kr. Derudover skønnes der ikke at være nævneværdige administrative konsekvenser.

Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget medfører, at de omfattede institutters rentefordel ved hensættelsesfradraget reduceres til det halve.

Rentefordelen bortfalder imidlertid ikke, hvorfor der fortsat vil være en skattebetinget fordel ved at hensætte til tab.

Hertil kommer, at penge- og realkreditinstitutterne opnår en netto-fordel som følge af, at selskabsskattesatsen nedsættes til 30 pct.

Administrative konsekvenser for erhvervslivet og borgerne

Lovforslaget indebærer, at penge- og realkreditinstitutterne m.v. en gang årligt skal foretage en opgørelse af afgiften. Endvidere skal institutterne indsende en angivelse heraf samt foretage indbetaling af afgiften.

Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke i sig selv EU-retlige aspekter. Lovforslaget skal dog ses i sammenhæng med lov nr. 911 af 16. december 1998 om ændring af kursgevinstloven, skattekontrolloven og skattestyrelsesloven (Hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl.), hvis ikrafttræden afventer en godkendelse fra Europa-Kommissionen.

Høring

Lovforslaget har ikke været sendt i høring.

F. t. l. vedr. ligningsloven

Sammenfatning af økonomiske og administrative konsekvenser

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for stat, amter og kommuner	Årligt merprovenu på ca. 200 mill. kr. Finansårsvirkning i 2001: 290 mill. kr. - efter fradrag 200 mill. kr.	
Administrative konsekvenser for stat, amter og kommuner		Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter for Told * Skat på 300.000 kr. Derudover skønnes der ikke at være nævneværdige administrative konsekvenser.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget medfører, at de omfattede institutters rentefordel ved hensættelsesfradraget reduceres til det halve. Rentefordelen bortfalder imidlertid ikke, hvorfor der fortsat vil være en skattebetinget fordel ved at at hensætte til tab. Hertil kommer, at penge- og realkreditinstitutterne opnår en netto-fordel som følge af, at selskabsskattesatsen nedsættes til 30 pct.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet		Lovforslaget indebærer, at penge- og realkreditinstitutterne m.v. en gang årligt skal foretage en opgørelse af afgiften. Endvidere skal institutterne indsende en angivelse heraf samt foretage indbetaling af afgiften.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke i sig selv EU-retlige aspekter. Lovforslaget skal dog ses i sammenhæng med lov nr. 911 af 16. december 1998 om ændring af kursgevinstloven, skattekontrolloven og skattestyrelsesloven (Hensættelser i penge- og realkreditinstitutter m.fl.).	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 17 E, stk. 1 og 2

Det foreslås, at pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b, Kreditforeningen af kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af uden-

landske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3, skal betale en afgift af det beløb, der pr. den 1. januar i afgiftsåret står på instituttets hensættelseskonto. For realkreditinstitutter svarer betegnelsen hensættelseskonto til deres nedskrivningskonto.

Som pengeinstitutter regnes banker, sparekasser og andelskasser, der efter bank- og sparekasselovens § 6 har opnået tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed. Som pengeinstitutter regnes dermed også sammenslutninger af andelskasser, jf. bank- og sparekasselovens § 15 f, og udenlandske pengeinstitutter. End-

videre regnes som pengeinstitutter også filialer af udenlandske pengeinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens § 6 a. Kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b er Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk A/S (FIH). Dansk Landbrugs Realkreditfond anses i relation til den foreslåede bestemmelse for godkendt i henhold til realkreditloven.

Penge- og realkreditinstitutter m.v. skal efter de regnskabsretlige regler hvert år foretage de nødvendige og tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån og garantier m.v. Efter skattelovgivningningen er udgangspunktet, at tab på udlån og garantier m.v. kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. I forhold til penge- og realkreditinstitutter accepteres dog efter fast praksis, at institutterne kan fradrage de regnskabsmæssige hensættelser ved indkomstopgørelsen, uagtet at de regnskabsmæssige kriterier for, hvornår en hensættelse er nødvendig, ikke nødvendigvis er sammenfaldende med de skattemæssige kriterier for, hvornår et tab kan fradrages. Institutterne kan fradrage årets ultimohensættelse og skal samtidig indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse. Udlån og garantier m.v. omfatter dels udlån og garantidebitorer, dels tilgodehavender hos kreditinstitutter og andre poster, der kan indebære en kreditrisiko.

Det foreslås, at halvdelen af den rentefordel, som instituttet opnår ved at kunne fremrykke tabsfradrag via reglerne om fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser på udlån og garantier m.v., beskattes i form af en særlig afgiftsbetaling. Der er tale om en rent skematisk opgørelse, hvor den årlige afgift beregnes af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret, dvs. af primohensættelsen. Afgiftsbeløbet beregnes ud fra en afgiftssats, der fastsættes en gang årligt. Om fastsættelse af afgiftssatsen se bemærkningerne til stk. 3. Afgiften tilfalder statskassen.

Når afgiftsgrundlaget er fastsat til saldoen på hensættelseskontoen pr. den 1. januar er begrundelsen, at penge- og realkreditinstitutterne har kalenderårsregnskab. I forhold til filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, er det fastsat, at hensættelsesbeløbet skal opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn. Heri ligger bl.a. at de pågældende filialer i forhold til hensættelsesfradrag og afgiften skal udarbejde en opgørelse baseret på kalenderåret, uanset om de ellers anvender et andet regnskabsår.

Afgiften beregnes på grundlag af de regnskabsmæssige opgørelser. Det er tilsynsmyndigheden (Fi-

nanstilsynet, Indenrigsministeriet) for det pågældende institut, der kontrollerer størrelsen af hensatte beløb og lidte tab i det enkelte institut. De statslige told- og skattemyndigheder kan derfor lægge den opgjorte primosaldo på hensættelseskontoen til grund. Da tilsynsmyndighedens eventuelle korrektioner af hensættelseskonti alene foretages med fremadrettet virkning, vil sådanne korrektioner i forhold til afgiftsbetalingen ligeledes kun få betydning for fremtidige afgiftsbetalinger.

Til § 17 E, stk. 3

Det foreslås, at afgiftssatsen fastsættes årligt, og at den beregnes som:

$$\frac{1}{2} \times \text{markedsrenten} \times \text{selskabsskattesatsen}$$

100

Som udtryk for markedsrenten anvendes den gennemsnitsrente, der beregnes som led i mindsterenten efter kursgevinstlovens § 38. Det er den beregnede gennemsnitsrente udregnet på grundlag af den af Københavns Fondsbørs A/S dagligt udregnede effektive obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for den 15. december, der skal anvendes. Det vil sige, at markedsrenten er den beregnede gennemsnitsrente, der indgår i fastsættelsen af den ordinære mindsterente for halvåret januar-juni. Årets afgiftssats skal offentliggøres af Told- og Skattestyrelsen senest den 15. januar i afgiftsåret.

Med den foreslåede metode til beregning af afgiftssatsen opnås, at afgiften kommer til at svare til halvdelen af den rentefordel, der opnås ved, at hensættelserne overstiger de realiserede tab.

Rentefordelen er beregnet med en skematisk opgjort rente.

Princippet kan illustreres med følgende eksempel:

Hvis et penge- eller realkreditinstituts hensættelser overstiger de realiserede tab med 1.000 kr., så giver fradraget selskabet en fordel på 300 kr. svarende til skatteværdien af det, der er trukket fra udover skattelovgivningens almindelige regler.

Værdien af at have 300 kr. i ét år er renten af beløbet.

Hvis markedsrenten er 5,8 pct., er rentefordelen 17,40 kr. Renteindtægten er skattepligtig. Efter selskabsskat er der 12,18 kr. tilbage.

Det er halvdelen af denne fordel, der skal inddrages med forslaget - dvs. 6,09 kr.

Med den foreslåede bestemmelse i § 17 E, stk. 3, beregnes afgiftssatsen som $\frac{1}{2} \times 5,8 \text{ pct.} \times 30 \text{ pct.}/100 = 0,87 \text{ pct.}$

Afgiften bliver således 8,70 kr. (0,87 pct. af 1.000 kr.).

Afgiften er fradragsberettiget i selskabsskatten. Efter fradrag bliver afgiften 6,09 kr., hvilket svarer til halvdelen af rentefordelen efter selskabsskat.

Til § 17 E, stk. 4-6

I stk. 4-6 i den foreslåede § 17 E fastsættes regler for opkrævning m.v. af afgiften.

Det foreslås i stk. 4, at reglerne i opkrævningsloven om betaling, rente, gebyrer, kontrol, inddrivelse, klage og straf m.v. finder anvendelse med de undtagelser, der er nævnt i stk. 5. Undtagelserne vedrører fastsættelsen af angivelse af afgiften, forfald og betaling.

Konsekvensen af, at reglerne i opkrævningsloven skal finde anvendelse, er bl.a., at der ved ikke rettidig betaling af afgiften pålægges renter efter opkrævningslovens bestemmelser herom.

Der er ikke fastsat særlige kontrolbestemmelser, idet de statslige told- og skattemyndigheders kontrol vil være begrænset til en kontrol af, om det angivne afgiftsbeløb er korrekt beregnet på grundlag af de pågældende institutters årsregnskaber og særskilte specifikation af hensættelseskontoen. Det vil sige årsregnskabet m.m. for regnskabsåret før afgiftsåret, da der er tale om primohensættelsen i afgiftsåret. Årsregnskabet for året før afgiftsåret med specifikationen skal indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder samtidig med angivelsen af afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse, jf. nedenfor.

Institutter, der ikke angiver afgiften rettidigt, kan straffes efter reglerne i opkrævningsloven.

I stk. 5 foreslås det, at angivelse af afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse skal indgives til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. juli i afgiftsåret. Der skal samtidig indsendes årsregnskab og den tilknyttede særskilte specifikation af hensættelseskontoen for udlån og garantier for regnskabsåret forud for afgiftsåret. Ved specifikationen af hensæt-

telskonto forstås det skema, der i dag går under betegnelsen FB 27.

De i stk. 1 nævnte institutter har pligt til at indsende årsregnskab til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen senest 4 måneder efter regnskabsårets udløb, og der er herefter en frist på 2 måneder for indsendelse af angivelse af afgiftsgrundlaget og afgift samt indsendelse af årsregnskab og specifikation til de statslige told- og skattemyndigheder.

Afgiften forfalder til betaling den 1. juli i afgiftsåret, dvs. samme dato som fristen for angivelse, og seneste rettidige betaling er den 15. juli.

Såfremt den sidste rettidige angivelsesdag eller den seneste rettidige betalingsdag er en lørdag, søndag eller helligdag, anses den nærmest følgende hverdag som henholdsvis sidste rettidige angivelsesdag og seneste rettidige betalingsdag.

I stk. 6 foreslås det, at de statslige told- og skattemyndigheder skal genoptage afgiftsberegningen, såfremt det afgiftspligtige institut fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret afgiftsberegning. Genoptagelse kan f.eks. være aktuelt, hvor der mellem institut og tilsynsmyndighed har været uenighed om primohensættelsens størrelse, og denne uenighed først finder sin afgørelse efter afgiftens forfaldstidspunkt.

Til § 2

Til stk. 1

Det foreslås, at loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende, og at loven skal have virkning fra og med den 1. januar 2001. Første afgiftsår, dvs. det første år der skal betales afgift, er således afgiftsåret 2001. Institutter, der er omfattet af lovens bestemmelser, skal dermed første gang betale afgift efter de foreslåede bestemmelser i 2001 med seneste indbetaling den 15. juli 2001, idet afgiften beregnes på grundlag af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2001.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***§ 1**

I lov om påligningen af indkomstskat til staten (ligningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 775 af 16. august 2000, foretages følgende ændring:

1. Efter § 17 D indsættes:

»§ 17 E. Pengeinstitutter, realkreditinstitutter, der er godkendt i henhold til realkreditloven, kreditinstitutter omfattet af bank- og sparekasselovens kapitel 3 b, Kreditforeningen af Kommuner i Danmark, Danmarks Skibskreditfond og filialer af udenlandske kreditinstitutter omfattet af realkreditlovens § 3 skal betale en afgift til statskassen af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. 1. januar i afgiftsåret. Afgiftsåret er det år, hvor afgiften forfalder til betaling.

Stk. 2. Ved hensættelseskontoen forstås det regnskabsmæssige beløb, der pr. den 1. januar er hensat til tab på udlån og garantier m.v. efter de for instituttet gældende regnskabsretlige regler. For udenlandske kreditinstitutter, der ejes af danske selskaber, og herværende filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende i et land inden for EU/EØS, gælder dog, at hensættelsesbeløbet opgøres efter de regnskabsretlige regler, der gælder for tilsvarende kreditinstitutter undergivet Finanstilsynets tilsyn.

Stk. 3. Afgiftssatsen fastsættes en gang årligt og beregnes som halvdelen af markedsrenten gange selskabsskattesatsen delt med 100, idet satsen opgøres med to decimaler. Som markedsrente anvendes den beregnede gennemsnitsrente den 1. januar, jf. kursgevinstlovens § 38. Told- og Skattestyrelsen offentliggør årets afgiftssats senest den 15. januar i afgiftsåret.

Stk. 4. Reglerne i opkrævningsloven om opkrævning, rente, gebyrer, kontrol, inddrivelse og straf m.v. finder med de i stk. 5 nævnte undtagelser anvendelse.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Instituttets årsregnskab for regnskabsåret forud for afgiftsåret og instituttets specificiation af hensættelseskonto for udlån og garantier for regnskabsåret forud for afgiftsåret samt angivelse af afgiftsgrundlaget og afgiftens størrelse skal indsendes til de statslige told- og skattemyndigheder senest den 1. juli i afgiftsåret. Afgiften forfalder til betaling den 1. juli i afgiftsåret med seneste rettidige betalingsdag den 15. i forfaldsmåned.

Stk. 6. De statslige told- og skattemyndigheder skal genoptage en afgiftsberegning, når den afgiftspligtige fremlægger nye oplysninger, som kan medføre en ændret afgiftsberegning.«.

Til lovforslag nr. L 95. Skriftlig fremsættelse (10. november 2000)

Skatteministeren (Ole Stavad):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven. (Afgift af rentefordel ved penge- og realkreditinstitutters hensættelser).

(Lovforslag nr. L 95).

Som led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2001 mellem regeringen (Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre), Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten foreslås det at indføre en afgift, der skal halvere penge- og realkreditinstitutters rentefordel. Den nuværende rentefordel følger af, at institutterne i dag kan fradrage hensættelser til tab på udlån og garantier på et tidligere tidspunkt end det, der følger af skatte-lovgivningens almindelige regler.

Lovforslaget er et led i bestræbelserne på at reducere erhvervslivets kreditfordele.

Penge- og realkreditinstitutter skal efter de regnskabsretlige regler hvert år foretage de nødvendige og tilstrækkelige hensættelser til tab på udlån og garantier. Efter skattelovgivning er udgangspunktet, at tab på udlån og garantier kan fradrages ved indkomstopgørelsen, når tabet er konstateret eller sandsynliggjort. I forhold til penge- og realkreditinstitutter accepteres dog efter fast praksis, at institutterne kan fradrage de regnskabsmæssige hensættelser ved indkomstopgørelsen, uagtet at de regnskabsmæssige kriterier for, hvornår en hensættelse er nødvendig, ikke nødvendigvis er sammenfaldende med de skattemæssige kriterier for, hvornår et tab kan fradrages. Institutterne kan fradrage årets ultimohensættelse og skal samtidig indtægtsføre det foregående års ultimohensættelse.

Det foreslås, at halveringen af penge- og realkreditinstitutters rentefordel ved hensættelsesreglerne sker gennem en skematisk beregnet af-

gift. Der er efter lovforslaget tale om en årlig afgift, der beregnes af saldoen på instituttets hensættelseskonto pr. den 1. januar i afgiftsåret, dvs. af primosaldoen. Afgiftsgrundlaget er den regnskabsmæssige opgørelse af det beløb, hvormed institutternes hensættelser overstiger de faktisk realiserede tab. Afgiftsbeløbet beregnes ud fra en afgiftssats, der fastsættes årligt. Afgiftssatsen beregnes som $\frac{1}{2} \times$ markedrenten \times selskabsskattesatsen/100, idet markedrenten er den gennemsnitsrente, der indgår i beregningen af mindsterenten efter kursgevinstloven. Afgiftssatsen bliver dermed beregnet så den svarer til halvdelen af institutternes rentefordel ved at kunne foretage fradrag for de regnskabsmæssige hensættelser.

Pligten til at betale afgift påhviler de institutter, der har adgang til at foretage fradrag for regnskabsmæssige hensættelser til tab på udlån og garantier. Det vil sige pengeinstitutter, realkreditinstitutter, KommuneKredit, Danmarks Skibskreditfond, Finansieringsinstituttet for Industri og Håndværk samt filialer af udenlandske kreditinstitutter, der er hjemmehørende inden for EU/EØS.

Efter lovforslaget forfalder afgiften til betaling den 1. juli i afgiftsåret med seneste rettidige betaling den 15. juli. Afgiften tilfalder statskassen.

Afgiften opkræves første gang for afgiftsåret 2001. Institutter, der er omfattet af lovens bestemmelser, skal dermed første gang betale afgift efter de foreslåede bestemmelser i 2001 med seneste indbetaling den 15. juli 2001, idet afgiften beregnes på grundlag af saldoen på hensættelseskontoen pr. 1. januar 2001.

Penge- og realkreditinstitutternes hensættelseskonti udgjorde ved udgangen af 1999 ca. 33,5 mia. kr. Niveaueet ultimo 1999 er det sidst kendte. Med det nuværende gennemsnitlige obligationsrenteniveau på ca. 5,8 pct., og når L 30 om

nedsættelse af selskabsskattesatsen vedtages, bliver afgiftssatsen 0,87 pct. ($\frac{1}{2} \times 5,8$ pct. \times 30 pct/100).

Med udgangspunkt i disse forudsætninger vil afgiften blive ca. 290 mill. kr. årligt.

Afgiften kan fradrages i den selskabsskattepligtige indkomst, hvilket samtidig indebærer et mindreprovenu på selskabsskatten på ca. 90 mill. kr. årligt. Under ét er skønnet derfor et årligt merprovenu på ca. 200 mill. kr.

Kommunerne får ikke andel af afgiften. Den kommunale andel af mindreprovenuet på selskabsskatten andrager ca. 12 mill. kr. årligt.

For Told * Skat medfører lovforslaget engangsudgifter på 300.000 kr.

I det jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.